

OECD *Multilingual Summaries* International Migration Outlook 2017

Summary in Dutch



Read the full book on: [10.1787/migr_outlook-2017-en](https://doi.org/10.1787/migr_outlook-2017-en)

Vooruitzichten internationale migratie 2017

Samenvatting in het Nederlands

Voornaamste trends

Volgens voorlopige gegevens uit 2016 stegen de permanente migratiestromen in het OESO-gebied voor het derde jaar op rij. Ca. 5 miljoen mensen zijn in 2016 permanent naar OESO-landen gemigreerd, wat veel meer is dan het vorige piekniveau in 2007 voorafgaand aan de economische crisis.

Humanitaire migratie was de voornaamste drijfveer achter deze toename in 2015/16 met 1,5 miljoen migranten van januari 2015 tot december 2016. In 2015 zorgden gezinshereniging en het vrije verkeer van mensen binnen de Europese Unie elk voor ca. eenderde van alle permanente migratie naar de OESO. De vijf voornaamste landen van herkomst in 2015 waren China, Syrië, Roemenië, Polen en India. Van alle nieuwe migranten naar de OESO-landen kwam 29% uit een ander OESO-land.

Tijdelijke migratie in de OESO is ook toegenomen. In 2015 is de internationale mobiliteit tussen ondernemingen met meer dan 10% gestegen en de detachering van werknemers binnen de Europese Unie met 3%. De internationale werving van seizoenwerkers is in veel landen toegenomen, en is bijzonder sterk in Polen.

In 2016 werden, net als in 2015, meer dan 1,6 miljoen nieuwe asielzoekers in de OESO-landen geregistreerd. Nagenoeg driekwart daarvan werden geregistreerd in Europese OESO-landen. Syriërs deden ruim 20% van de aanvragen in het OESO-gebied en Afghanen 13%. Duitsland registreerde 720.000 officiële asielaanvragen in 2016 en van alle OESO-landen ontving dit land de meeste aanvragen in verhouding tot de bevolkingsgrootte (0,9%).

Als reactie op de groeiende behoefte aan internationale beveiliging hebben veel OESO-landen hun hervestigingsprogramma's geïntensiveerd. De voorwaarden die worden geboden aan de mensen met een beschermingsstatus die niet aan de UNHCR-conventie van 1951 voldoet, zijn in diverse landen echter minder gunstig geworden. Veel landen zorgen ook voor strengere grens-, toegangs- en verblijfscontroles. Tegelijkertijd herzien en verbeteren de OESO-landen nog steeds hun beleidsbepalingen voor het aantrekken van hooggeschoolde buitenlandse werknemers, ondernemers en investeerders door hun meer toegangsmogelijkheden en betere voorwaarden voor een verblijfsvergunning te bieden.

In 2016 was de werkgelegenheid van de immigrantenbevolking in de OESO betrekkelijk stabiel met 67,4%, een toename van 1 procent vergeleken met het jaar daarvoor. De werkloosheid van allochtonen is echter nog steeds hoger dan die van autochtonen, met name in Europa.

Gezien de vluchtelingencrisis is veel moeite gedaan om passende beleidsmaatregelen te ontwikkelen ter bevordering van de integratie van de onlangs gearriveerde vluchtelingen en asielzoekers in de arbeidsmarkt. Veel OESO-landen hebben hun integratie gediversifieerd en bieden maatregelen op maat, die overeenstemmen met de behoeften van de arbeidsmarkt. Tegelijkertijd wordt nadruk gelegd op vroege interventies, zoals een onmiddellijke beoordeling van de vaardigheden, en op een versnelling van het

integratieproces, door de duur van de programma's in te korten. Verschillende landen hebben deelname aan inburgeringsprogramma's verplicht gesteld.

Gezinsmigratie

Gezinsmigratie bestaat uit vier grote categorieën (gezinsvorming, begeleidende familieleden, gezinshereniging en internationale adoptie) en was de afgelopen jaren het belangrijkste kanaal voor permanente migratie naar de OESO-landen. In vergelijking met andere groepen migranten integreren volwassen gezinsmigranten langzaam in de arbeidsmarkt van het gastland.

Gezinsmigratie omvat een grote verscheidenheid aan migranten, van pasgeborenen tot zeer bejaarde mensen, met allerlei vaardigheidsniveaus en uit alle herkomstlanden. Door deze diversiteit onderscheidt gezinsmigratie zich van andere migratiekanalen. Het is een complex fenomeen dat in de OESO-landen wordt aangepakt door allerlei verschillende gezinsmigratieregels en -bepalingen.

De uitbreiding van de rechten van de afgelopen decennia is gepaard gegaan met strengere voorwaarden voor de verkiesbaarheid en voor de verblijfsvergunningen die aan gezinsmigranten worden verleend. Het beheer van gezinsmigratie wordt complexer, omdat hierbij diverse prioriteiten en concurrerende beleidsdoelstellingen een rol spelen. Gezinsmigratie moet goed aangestuurd worden, ondanks de grote uitdagingen. De vier grootste uitdagingen voor het huidige gezinsmigratiebeleid zijn: een betere prognose van de gezinsmigratiestroom, een goed evenwicht tussen gezinsmigratie en de behoefte van landen om aantrekkelijk te blijven voor specifieke arbeidsmigranten, versnelling van de integratie door het stellen van voorwaarden voor de gezinsmigratie, en bepaling van de gezinsmigratierechten in het geval van ongeleide minderjarigen.

Voornaamste bevindingen

Migratie heeft een recordhoogte bereikt sinds 2007

- De permanente migratiestromen naar OESO-landen bestonden in 2015 uit 4,7 miljoen mensen (+7% vergeleken met 2014) en op basis van voorlopige gegevens is het totaal voor 2016 ca. 5 miljoen mensen.
- In 2016 hebben OESO-landen ruim 1,6 miljoen asielzoekers geregistreerd, net zoals in 2015. Rond 1,5 miljoen mensen genoten gedurende deze twee jaar internationale bescherming.
- In 2015 werden ruim 1,5 miljoen studievergunningen aan tertiaire studenten in de OESO-landen verleend.
- De allochtone bevolking in de OESO-landen bestond in 2015 uit 124 miljoen mensen.

Integratie van migranten op de arbeidsmarkt herstelt langzaam

- Ruim twee op de drie immigranten in de OESO-landen hebben werk. De werkloosheid onder allochtone werknemers was in 2016 8,3% en 12,4% in de Europese OESO-landen; dit is 1,8 en 4,3 procent hoger vergeleken met autochtone werknemers.
- Migrantten hebben meer banen waarvoor routinetaken moeten worden verricht, waardoor ze een groter risico op werkloosheid lopen naarmate de automatisering vordert. In Europese OESO-landen voert 47% van de allochtone werknemers werk uit dat voornamelijk uit routinetaken bestaat.

Gezinsmigratie

- Meer dan 1,6 miljoen gezinsmigranten kregen in 2015 in het OESO-gebied een verblijfsvergunning, ofwel bijna 40% van de totale permanente immigratiestroom.
- Gezinsshereniging gebeurt later dan de arbeidsmigratie, maar reageert ook op wijzigingen van het voorwaardenbeleid, de proceduretijden en de regels voor andere migratiekanalen.
- Gezinsvorming is een belangrijke en toenemende aanleiding voor gezinsmigratie. In veel OESO-landen vindt 10% van de huwelijken plaats tussen een burger en een buitenlander.
- In vergelijking met andere groepen migranten lijken volwassen gezinsmigranten langzamer in de arbeidsmarkt van het gastland te integreren. In Europa behalen ze gemiddeld pas na een verblijf van 20 jaar gelijkaardige tewerkstellingsniveaus als andere migratiecategorieën en autochtone werknemers.

- Voor de gezinsmigratie van de echtgenoten en kinderen van buitenlanders gelden in de meeste OESO-landen specifieke inkomens- en huisvestingsvereisten. Dergelijke beperkingen zijn minder gangbaar voor de buitenlandse echtgenoten en kinderen van burgers. Taal- en integratievereisten zijn de afgelopen tien jaar ook door een aantal OESO-landen aan de vereisten toegevoegd, terwijl er weinig bewijs bestaat dat dit gevolgen heeft voor het tewerkstellingsniveau.

© OECD

Deze samenvatting is geen officiële OESO-vertaling.

Reproductie van deze samenvatting is toegestaan, mits het OESO-copyright en de titel van de oorspronkelijke publicatie worden vermeld.

Meertalige samenvattingen zijn vertaalde uittreksels van OESO-publicaties die oorspronkelijk in het Engels en Frans zijn gepubliceerd.



[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2017), *International Migration Outlook 2017*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/migr_outlook-2017-en